

Autorka: Małgorzata Kacprzykowska

SCENARIUSZ LEKCJI DO DZIAŁU: *Ontologia*

Temat (8): Czy miłość jest idealna?

Cele lekcji:

- zapoznanie z tekstem kultury (fr. *Uczty Platona*),
- doskonalenie umiejętności interpretowania tekstów kultury,
- wdrażanie do refleksji nad fenomenem miłości.

Normy wymagań

Uczeń:

- czyta tekst kultury,
- interpretuje tekst kultury, uwzględniając intencje nadawcy,
- tworzy definicję miłości,
- wymienia rodzaje i przykłady miłości,
- formułuje, porządkuje i wartościuje argumenty, uzasadniając stanowisko własne lub cudze,
- prezentuje emocje poprzez dramę.

Metody: problematyzowanie, analiza tekstu, drama.

Kluczowe pojęcia: miłość jako amor, amicitia, caritas.

Materiały dydaktyczne: karta pracy (ZAŁĄCZNIK 8).

Czas trwania: 45 minut.

Przedmiot: religia, etyka, filozofia, język polski.

Przebieg lekcji:

1. SPRECYZOWANIE PROBLEMU WYJŚCIOWEGO

Uczeń w zeszycie wypisuje 10 skojarzeń, które nasuwa mu pojęcie miłość. Najczęściej pojawiające się określenia zostają zapisane na tablicy. Uczniowie uzasadniają wybór skojarzeń, ustalają definicję miłości:

MIŁOŚĆ – uczucie skierowane do osoby (np. do oblubieńca, rodziców, rodzeństwa, przyjaciół, Boga, bliźniego) lub przedmiotu (np. ojczyzny), które wyraża się w pragnieniu dla nich dobra, szczęścia i zachowania ich istnienia.

2. ROZMOWA SONDUJĄCA

a. Pytanie: czy miłość Stasia do Zosi, to ten sam rodzaj miłości, co miłość matki do dziecka? -ma uświadomić uczniom, że miłość można podzielić na trzy rodzaje. Uczniowie zapisują: istnieją trzy rodzaje miłości:

- miłość między kobietą a mężczyzną (**amor**),

- miłość wśród członków rodziny i między przyjaciółmi (**amicitia**),
- miłosierna i uczynna miłość bliźniego (**caritas**).

b. Uczniowie ilustrują rodzaje miłości przykładami z literatury.

3. ĆWICZENIA WYJAŚNIAJĄCE

Zanim nauczyciel rozda kartę pracy (ZAŁĄCZNIK 8), pytaniem: jak można zdefiniować pojęcie idealnej miłości?- wprowadza on uczniów w Platońską koncepcję miłości.

4. PROBLEM PRAKTYCZNY

DRAMA (GRA PRZECIWIENSTW) – dzielimy uczestników zajęć na 3 grupy. Ich zadaniem jest stworzenie 3 minutowego przedstawienia, w którym zaprezentują:

- grupa 1 – miłość amor i jej przeciwieństwo,
- grupa 2 – miłość amicitia i jej przeciwieństwo,
- grupa 3 – miłość caritas i jej przeciwieństwo.

Przy omawianiu ćwiczenia zwróćmy uwagę na kreatywny sposób przedstawiania przeciwieństw omawianego pojęcia. Zachęcajmy do użycia wyobraźni, otworzenia się na komunikację niewerbalną.

5. POWTÓRKA MATERIAŁU

Na koniec gimnazjaliści kończą zdanie: „Dziś nauczyłam\nauczyłem się na lekcji...”

Uczniowie wykonują plakat: XXI wiek – cywilizacją miłości.

ZAŁĄCZNIK 8

Czy miłość jest idealna?

📖 Platon definiował pojęcie *idealnej miłości* jako równoczesne istnienia **dobra, prawdy i piękna** (każdy z nas chce, aby jego oblubieniec był dobry, mądry i piękny). Uważał też, że człowiek stopniowo dochodzi do pojęcia idealnej miłości.

Bo widzisz – powiada – *właściwy rozwój miłości* tak wyglądać powinien: Już za młodu chodzi człowiek za ładnymi ciałami i, jeśli go tylko dobrze przewodnik prowadzi, *kocha jedno z tych ciał* i tam płodzi myśli piękne; niedługo jednak spostrzeża, że piękność jakiegokolwiek ciała i piękność innych ciał – to niby siostry rodzone, i że jeśli ma gonić za istotą piękną, to musi dobrze oczy otworzyć i widzieć, że *we wszystkich ciałach jedna i ta sama piękność tkwi*. A kiedy to zobaczy, zaczyna wszystkie piękne ciała kochać; tamten gwałtowny żar ku jednemu ciału przygasać w nim zaczyna, wydaje mu się lichy i mały. A potem więcej zaczyna cenić *piękność ukrytą w duszach* niż tę, która w ciele mieszka; toteż jeśli w kim duszę zdrową znajdzie, choćby jej ciało nieszczególnie kwitło, wystarcza mu to, i kochać zaczyna, i troszczy się, i znowu takie myśli płodzi, i szuka, kto by też młodego człowieka rozwinąć potrafił; czasem musi zobaczyć *piękno ukryte w czynach i prawach* i znowu pozna, że i ono w każdym jest jedno i to samo. Wtedy mu się piękno ciał zaczyna wydawać czymś małym i znikomym. *Od czynów przejdzie do nauki*, a kiedy całą ich piękność zobaczy, kiedy na takie skarby piękna spojrzy, nie będzie już niewolniczo wisiał u jednostkowej formy jego, nie będzie ślepo kochał piękności jednego tylko chłopaka albo człowieka jednego, albo dążenia; nie, on na pełne morze piękna wypłynął i kiedy się na nim rozglądnie, płodzić zaczyna słowa i myśli wielkie, i wspaniałe, gnany nienasyconym dążeniem do prawdy; aż kiedy sił w tej pracy nabierze i hartu, jedyna mu się wiedza ukaże, która naprawdę mówi o tym co piękne. Teraz mnie słuchaj – powiada – jak tylko możesz uważnie!

Ten, kto aż dotąd zaszedł w szkole Erosa, kolejne stopnie piękna prawdziwie oglądając, ten już do końca drogi miłości dobiega. I nagle mu się cud odsłania: piękno samo w sobie, ono samo w swej istocie. Otwiera się przed nim to, do czego szły wszystkie jego trudy poprzednie; on ogląda *piękno wieczne*, które nie powstaje i nie ginie, i nie rozwija się ani nie więdnie, ani nie jest z jednej strony piękne, a z drugiej szpetne. I nie ukaże mu się piękno niby twarz albo ręce jakie, lub jakakolwiek częśćka cielesna, ani jako słowo, ni wiedza jakakolwiek, ani jako cecha jakiegoś, powiedzmy, stworzenia, ni ziemi, ani czegokolwiek innego, tylko piękno samo w sobie niezmiennie i wieczne, a wszystkie inne przedmioty piękne uczestniczą w nim jakoś w ten sposób, że podczas gdy same powstają i giną, ono ani się pełniejszym nie staje, ani uboższym, ani go też żadna w ogóle zmiana nie dotyka.

PLATON (ok. 427-ok. 347 p.n.e.)

➤ Wypisz z tekstu fragmenty, które dotyczą:

a) miłości fizycznej

a) miłości duchowej

c) miłości intelektualnej

➤ Dlaczego Platon idealną miłość nazywa *wiecznym pięknem*?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....